

torer skulle overgaa Alt, hvad den dristigste bureaukratiske Fantasi har forestillet sig kunde præsteres af mulige og umulige Kontorer, men Bøttelser og Smødekommen finder man ikke. Jeg vil blot nævne et eneste Exempel, hentet fra Godstransporten. Der er sat mange Godstog i Gang, men hvad staar der om Godstransporten i selve Anmærkningerne? Der staar i det Svar, der er sendt til Finantsudvalget: „Naar Udvalget ligeledes har begjæret Oplysning om de ved Kjøreplanen foranledigede Forandringer for Besjergelsen af Gods, skal man henlede Opmærksomheden paa, at Statsbanerne lige saa lidt som andre Baner have nogen Forpligtelse til som Regel at affende Sl- eller Fragtgods med bestemte Tog“. Det er under deres Værdighed, det gjør de ikke. Naar en Mand kommer med sit Smør paa en saadan Station, saa maa han vente. Hans Smør bliver imidlertid baet og kogt af Solen. Det er under Jernbanebestyrelsens Værdighed at springe, naar en saadan Bonde eller Forpagter kommer med en Tønde Smør, nei, „Banernes Forpligtelse“, staar der, „bestaar kun i at befordre Godset inden visse ved Befordringsreglementet fastsatte Tidsfrister“. Det lyder imponerende helligt dette „ved Befordringsreglementet fastsatte Tidsfrister“. Smidlertid maa de Ulykkelige staa med deres Smør og Kreaturer i Solen; Kreaturerne faae Intet at æde, medens de staa og vente paa „de ved Befordringsreglementet fastsatte Tidsfrister“. Nei, jeg tror nok, at der ingen Mulighed er for at forsvare, hvad der er sket, men al mulig Opfordring til at gjøre det om igjen.

Dermed skal jeg gaa over til den anden Del af den ærede Ministers Foredrag, den, som jeg synes bedst om, den Del, hvori han saa meget, som det er ham muligt — thi man kan ikke forlange, at en Minister skal desavouere alle sine Embedsmænd — gav mig Ret; thi saaledes har jeg virkelig forstaaet den ærede Minister. (Indenrigsministeren: Det har jeg ikke gjort.) Ja, selv om den ærede Minister nu protesterer — og det vil jeg ogsaa give ham Lov til — vil jeg vedblive at forstaa det saaledes, at den ærede Minister har erkjendt, at her er maaste ikke den bedste Route, og at han har erklæret, at det er hans Villie at gjøre det bedre i Fremtiden, og den Antydning, han gjorde derom, ser jeg navnlig deri, at han udtalte, at han vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa at oparbejde nye Router. I Forbigaaende maa jeg maaste sige, at naar han mente, at jeg nødvendig vilde omtale Forbedringerne ved Esbjerg, fordi jeg

deri saae et svagt Angrebspunkt overfor ham, tager han feil; thi er der Noget, der har vist sig uheldigt, er det den Maade, hvorpaa Forbedringerne ved Esbjerg ere komne. Det har været omtrent 20 Aar, inden vi ere komne saavidt, at vi have faaet en nogenledes tilfredsstillende Dampskibsforbindelse over Esbjerg. Det er først nu lykkes at naae saa vidt; og naar den høitærede Minister nævnte som en af den forrige Indenrigsministers Fortjenester, hvad der var gjort i Esbjerg, vil jeg nødvendig gjøre den forrige Indenrigsministers Fortjenester ringere, navnlig fordi han er død, men jeg tror, at Enhver vil indrømme mig, at det ikke har været den bedste Maade, hvorpaa det, der er sket der, er arrangeret; thi dels varede det mange Aar, og dels er det jo blevet meget kostbart. Men lad os lade disse gamle Skader ligge og tage fat paa at komme ind i et nyt Spor, og jeg antager da, at Ministeren har gjort en Antydning, som hvis den viser sig i Gjærningen, vil vise sig bedre og aabne en Mulighed for, at der kan udrettes Noget. Den høitærede Minister indrømmede ogsaa, at der var Udset til Kreaturtrafik paa Tydskland, men mente, at derpaa kunde der ikke bygges en særlig Route. Det tør jeg ikke i Dieblisset paastaa; men jeg vil meget opfordre den høitærede Minister til at tage denne Sag under nøie Overvejelse; thi er der virkelig Mulighed for et Kreaturmarked i Tydskland eller i Kjøbenhavn for Tydskland er det af saa stor Betydning for Landbruget, navnlig paa Grund af de sinkende Kreaturpriser i England, at det vil være heldigt, hvis Regjeringen vil gjøre, hvad den paa nogen Maade kan forsvare, for at lette en saadan Route, og at det ikke skal gaa med den Route som med andre, at vi se Tiden saa længe an, indtil Handelsforholdene have forandret sig, eller Andre først tage Initiativet. Det vilde jeg ansæ for meget uheldigt. Om en saadan Transport kan ske over Gjedser, anser jeg for meget tvivlsomt; jeg tror det ikke. Jeg tror, at hvis det kan lykkes at udbytte det vestjydske Marked, vil det hverken blive ad Routen over Hamborg eller over Gjedser til Berlin. Det vil være absurd at indrette en egentlig Personforbindelse; men Spørgsmaalet er, om det maaste ikke vil være rigtigere at se at faae en Dampskibsforbindelse i Gang over Lübeck; thi det er aabenbart derover, at Trafikken maa gaa fra Gjedser. Skal den først gaa til Berlin, frygter jeg for, at Transporten vil blive saaledes fordyret, at det vil være umuligt at opnaa Noget paa det Marked. Nu gaar der svenste Dampskibe fra Halmstad over Kjøbenhavn til Lübeck; men dels ere de for